

Núm. de Rotlle: TSJP 0000035/2022
Núm. de Causa: 6000124/2018

SENTÈNCIA 18-2022

PARTS:

Apel·lant: Sr. F.S.S.

Advocat: Sr. Manuel M. PUJADAS DOMINGO

Apel·lat: MINISTERI FISCAL

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Yves PICOD

Magistrades: Sra. Marie CONTE

Sra. Fàtima RAMÍREZ SOUTO

Andorra la Vella, el vint-i-vuit d'octubre de dos mil vint-i-dos.

En el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència de data 30 de març del 2022, dictada pel Tribunal de Corts en la causa de referència, seguida per un delict major de blanqueig de diners. Els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent la **Sra. Marie CONTE**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el Tribunal de Corts va dictar sentència en data 30 de març de 2022 amb la següent part dispositiva:

DECIDIM

“CONDEMNAR a l'acusat F.S.S., com a responsable penalment, en concepte d'autor, d'un delict major de blanqueig de diners, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, a la pena de TRES ANYS DE PRESÓ CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys, i MULTA DE DOS MILIONS CINC-CENTS MIL EUROS (2.500.000 €), així com el pagament de les despeses processals causades.

ACORDAR l'expulsió de F.S.S. del Principat d'Andorra per un període temporal de vint anys.

ACORDAR el comís de tots els fons, béns i actius, així com els beneficis que se n'hagin derivat, resultants del compte núm. xxx de l'entitat bancària CRÈDIT ANDORÀ, titularitat del processat F.S.S.”.

II.- RESULTANT: que la sentència es recolza en els següents fets provats:

“Entre els anys 1998 i 2008, el processat F.S.S., nascut el dia xx de novembre del xxx, de nacionalitat nord-americana i sense antecedents penals al Principat, fou conseller delegat i propietari de la societat xxx, empresa productora i processadora de tomàquet a Estats Units d'Amèrica (EUA) que venia pasta de tomàquet i altres productes agrícoles processats a fabricants d'aliments.

Entre els anys 2004 i 2008, i sota les ordres i el control del processat S. (qui actuà de manera coordinada i concertada amb diverses persones físiques i jurídiques com R.L.R., A.S.H., J.S.B., J.L.D., J.R.W. Jr., R.C. T. Jr., R.W., entre altres, molts d'ells directors d'empreses clients de xxx), xxx pagà suborns de més de 150.000 euros per cap als directors encarregats de les empreses clients de xxx (vid. xxx, xxx, xxx,) per afavorir els interessos de xxx en contra dels propis de les companyies per les quals treballaven i amb la finalitat d'assegurar-se proveir aquelles empreses a preus més elevats dels de mercat o amb productes en mal estat, causant perjudicis de milions de dòlars americans a les referides empreses clients.

Per dur a terme aquest argúcia, S. creà una infraestructura organitzada que incloïa membres del laboratori d'anàlisi dels òrgans de control, assessors de vendes, analistes d'informes de la seva societat, i directius amb capacitat per contractar de les empreses que adquirien els seus productes.

Així, i entre altres, en el mes de maig del 2007, xxx i xxx formalitzaren un contracte de marge fix, mitjançant el qual xxx vendria a xxx xilis i xilis de jalapa, a un preu de 0,22 USD la lliura. Un cop tancat aquest contracte, xxx, per ordre de S., pagà a

T. una quantitat de 0,5 cèntims la lliura a canvi d'augmentar el preu que xxx pagaria per la comanda, obtenint T. un benefici personal per afavorir a xxx en perjudici econòmic de xxx.

Adicionalment, sota les ordres de S. i en connivència amb altres empleats de xxx, començant com a mínim des de l'any 2003 i fins l'any 2008, xxx falsificà substancialment els documents de control i qualitat dels seus productes i, en particular, els valors de diversos factors d'avaluació i dades contingudes en els certificats d'anàlisi obligatoris (COA), les factures i les etiquetes de conserves que xxx enviava als seus clients. Així, S. ordenà als seus empleats que falsifiquessin aquests documents a fi de vendre productes adulterats, caducats o amb un grau de podrit més alt del permès normativament als EUA per garantir la salubritat alimentària. Mitjançant aquestes alteracions d'etiquetatge i documents de control i qualitat, els productes venuts per xxx reflectien unes característiques i propietats que no es corresponien amb les reals, pretenent S. que semblés que els seus productes complien amb les especificacions marcades pels clients i/o els requisits normatius en relació amb el percentatge de sòlids solubles de tomàquet natural, recompte de fongs, classificació per sedàs, data de producció, viscositat, classificació orgànica, índex de de podridura, etc.

D'aquesta manera, S. no només vengué productes a clients que d'altra manera mai haurien adquirit, sinó que també introduí al mercat productes no aptes pel consum humà per manca de les condicions de salubritat mínimes exigibles.

xxx, sota el control de S., falsificà aquestes dades amb la finalitat d'induir els seus clients a acceptar productes que altrament no haguessin comprat, realitzant les empreses clients de xxx disposicions patrimonials de milions de dòlars com a conseqüència de les dades falses consignades per xxx.

Malgrat aquesta constituïa una actuació endèmica i generalitzada de S. i xxx, es pot destacar que el 18 de juliol del 2003, xxx envià una factura d'un total de 9.217 lliures de pasta de tomàquet a un client la qual incloïa informació que, seguint les instruccions del processat S. havia estat falsificada per complir amb les especificacions contractuals dels clients, classificant pasta de tomàquet com a orgànica en lloc de com a convencional, que és el que realment era, de tal manera que si el client hagués sabut que la pasta no era orgànica no l'hauria adquirit.

D'altra banda, el processat S., entre els anys 2006 i 2007, participà en una conspiració per fixar els preus de la pasta de tomàquet venuda a xxx als EUA. Durant els fets, S. era conseller delegat de xxx i tenia l'última potestat per decidir els preus.

En aquest sentit, fins l'any 2008, a través de persones de la seva organització, S. subornà a xxx (xxx) per obtenir informació sotmesa a reserva (vid. ofertes realitzades xxx per altres empreses diferents a xxx).

El processat S. acceptà aquests fets i les seves culpabilitat i responsabilitat per ells en els termes i l'abast recollits en l'Acord d'admissió de culpabilitat, de 23 de març del 2012, signat per ell mateix, essent condemnat per Sentència, de 12 de febrer del

2013, del Tribunal de districte dels Estats Units d'Amèrica (districte est de Califòrnia, CAED), per dirigir una empresa mitjançant una pauta del crim organitzat i tarifació.

Aquesta activitat fou extremadament productiva, obtenint-se beneficis milionaris per part de xxx i el processat S. (amb el perjudici correlatiu per les seves empreses clients) que de no ser per les argúcies ordides no s'haurien obtingut. Així, part dels guanys fruit de l'esmentada activitat, en particular 3.249.968 USD, després de transitar per diverses jurisdiccions abans de l'andorrana (vid. EUA i Liechtenstein), foren transferits al compte bancari personal núm. xxx (xxx) que el processat S. obrí, en data 30 de 4 desembre del 2009, a l'entitat bancària Crèdit Andorrà amb la finalitat d'ocultar l'origen dels fons derivats de la seva activitat delictiva.

En particular, poc temps després de l'obertura del compte, el dia 12 de gener del 2010, el processat S. rebé al seu compte xxx una transferència de 3.249.968 USD enviada des del compte bancari xxx (VOLKSBANK VORARLBERG), titularitat aquest de la societat xxx, fons l'origen dels quals mai acredità prop de l'entitat bancària malgrat els seus requeriments.

xxx, societat de responsabilitat limitada (Limited Liability Company -LLC-) i sotmesa al Dret de la Illa de Nevis i amb un objecte veritablement indeterminat, fou constituïda en data 23 de juny del 2009 per xxx, xxx, que era a la vegada un trust de les Illes Cook. El processat S. figurà com a director de la societat.

Entre els dies 24 i 27 de gener del 2010, el processat S. es desplaçà al Principat d'Andorra, aprofitant per ordenar un canvi de divisa de 70.825,76 USD del seu compte núm. xxx a euros.

El processat S. es tornà a desplaçar al Principat entre els dies 1 i 3 de febrer del 2010, temps en el qual signà un contracte, de 2 de febrer, de promesa de compravenda signat entre el processat S. i xxx (que alhora actuava en nom de terceres persones) i ordenà, el dia 3 de febrer, una transferència (que s'executà el dia 5 de febrer) des del seu compte bancari núm. xxx de 47.500 euros a la societat xxx, en concepte de paga i senyal derivada del contracte de promesa de compravenda esmentat.

Posteriorment, el dia 4 de febrer del 2010, el processat S. fou detingut per les autoritats dels EUA en el seu retorn a aquell país.

En data 12 de febrer del 2010, S.P.G., del despatx professional xxx, contactà amb l'entitat bancària Crèdit Andorrà en relació amb el compte bancari del processat S., del qui deia disposava de poders de representació, amb la intenció d'ordenar una transferència de la totalitat del ròssec del compte del processat S. a l'estranger a l'entitat bancària City-Bank (EUA), de la qual n'era titular l'entitat xxx. En aquest sentit, els poders de representació enviats per G. estaven esmenats i modificats a mà.

Per Aute, de 3 de març del 2010, s'acorda el bloqueig preventiu dels comptes a totes les entitats bancàries de, entre altres, el processat S., quedant bloquejats 3.773,03 euros i 3.179.142,24 USD al compte titularitat de S. núm. xxx.”

III.- RESULTANT: Que contra l'esmentada Sentència interposa recurs d'apel·lació la representació lletrada de F.S.S. sol·licitant que s'admeti la prova documental proposada i inadmesa pel Tribunal de Corts (és a dir la Sentència modificada de 12-03-2013 United States District Court – Amended Judgement incriminal Case- U.S of America c/ F.S.S de la quina la traducció de la versió anglesa ara incorporada serà aportada en els més breus terminis possibles, i que no fixa indemnització pel perjudici sofert), i que s'acordi la lliure absolució del seu defensat.

Manifesta que:

- No és d'aplicació als fets d'autores l'article 409.1 del Codi Penal en la seva redacció derogada de la Llei 15/2008 del 03-10-2008, sinó la derivada de la Llei 29/2007 de 20-12-2007 de la qual castiga *“el qui cometi un acte per ocultar l'origen de diners o valors...”*, exigeix per tant demostrar la voluntat d'ocultació del processat, de l'origen dels diners.
- Segons la nova prova documental sol·licitada, el perjudici no té un valor superior a 6.000€ (no fixant la Sentència americana cap perjudici). Se'n desprèn que el delicte d'origen no pot ser qualificat d'estafa qualificada.
- Els indicis apreciats per la Sentència impugnada no són proves suficients de la conducta delictiva, per no comportar el requisits suficients i són desvirtuats pels contra indicis següents:
 - 1) Mai ha estat formulada la petició de comís per les autoritats dels EUA, quan a l'intent d'ocultar l'origen dels diners la prova directa de contrari és irrefutable, ja que es demana la repatriació dels diners d'un compte i a un compte totalment identificables.
 - 2) No està constituïda en autores l'activitat típicament blanquejadora de la formació d'un compte pont, atès que l'intent de tornada dels diners als EUA va ser casual per la detenció del processat en aquest país el 10-02-2010 i la necessitat dels diners per fer-hi front en interès de la seva defensa.
 - 3) És versemblant apreciar contràriament al que considera el Tribunal de Corts, que els diners procedeixen del compte de la Societat patrimonial familiar xxx obert al banc de Liechtenstein des de l'any 2007, en el que F.S.S. hi tenia fons, una part dels quals va ser ingressada a Andorra a més dels procedents dels referits Tax Refunds, resultant de que el 2009 la fiscalia federal i la fiscalitat estatal liquidaren a

F.S.S. per devolució d'impostos, la xifra de 3.199.375\$ corresponent a l'exercici 2008.

Sosté que existeixen en el cas d'autes altres contra-indicis sobre afirmacions contingudes en la Sentència i no ha estat provat que el Volksbank de Liechtenstein no hagués rebut la informació que hagués requerit sobre l'origen dels fons depositats a nom de xxx, el supervisor de Liechtenstein no posa cap objecció a la transferència de desembre de 2000, de Volksbank al Crèdit Andorrà, la traçabilitat dels fons resulta perfectament aclarida, la lletra amb la documentació acompanyadora lliurada per F.S.S. al Crèdit Andorrà el dia de l'obertura del compte, explica i documenta l'origen dels diners procedents del Tax Refunds, essent les devolucions d'impostos percebudes al mes d'agost de 2009, el banc atorga *compliance* per obrir el compte, fent confiança a la recepció dels justificatius.

Observa a més, que l'acord d'admissió de culpabilitat adoptat entre el seu defensat i la fiscalia dels Estats Units es redueix a dos càrrecs; associació il·lícita i tarifació amb vulneració de la Llei antimonopoli i que fins la data de signatura de dit acord, els fets que s'imputen a F.S.S. no són altra cosa que acusacions de la Fiscalia dels EUA. No consta en la causa, cap resolució en la qual s'afirmi que els fets imputats a F.S.S. fossin degudament provats.

IV.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs formulat, manifestant que no es desprèn de la lectura del recurs, greuges amb abast per desvirtuar les consideracions de dret que fonamenten la Sentència impugnada, que la versió ja al·legada pel processat en relació amb l'origen dels fons i la seva provenença dels xecs emesos pel tresor americà en concepte de retorn d'impostos, és totalment inversemblant.

V.-RESULTANT: que mitjançant Aute de data 16-06-2022 la Sala Penal ha decidit no donar lloc a la pràctica de la prova proposada per la representació lletrada de F.S.S.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: Pel que fa a la llei aplicable, el Tribunal de Corts ha aplicat a bon dret, als fets d'autes l'article 409.1 del Codi Penal en el seu redactat modificat i introduït per la Llei 15/2008 de data 3 d'octubre, a ésser la normativa aplicable temporalment. En efecte, convé observar que l'activitat

criminal imputable al processat no és el delictes subjacent sinó el blanqueig de capitals i per tant, malgrat els delictes subjacents es puguin desenvolupar d'ençà l'any 2003, l'activitat socioeconòmica pròpia del Blanqueig de diners es desenvolupa al Principat fins l'any 2010 i no únicament com ho pretén el recurrent fins l'abril de 2008, havent F.S.S. obert el compte prop de l'entitat bancària Crèdit Andorrà en data 30 de desembre de 2009.

En la seva redacció del 3 d'octubre de 2008 l'article 409.1 del Codi Penal estableix que:

“Qui adquireixi o transmeti diners, béns o valors o cometi activament o omissivament un acte per ocultar-ne el seu origen, (...) provenint de qualsevol delictes major que tingui assenyalada una pena de presó el límit mínim de la qual sigui superior a sis mesos, o de qualsevol delictes relatiu a (...) la corrupció (...). ha de ser castigat amb pena de presó d'un a cinc anys i multa fins al triple del seu valor (...).”

El delictes de blanqueig de diners consisteix segons la reiterada jurisprudència, en tota activitat dirigida a donar aparença de lícit als guanys procedents de fets delictius, a adquirir o transmetre diners, bens o valors, o cometre un acte per ocultar-ne el seu origen il·lícit, activitat realitzada amb coneixement de la procedència il·lícita.

II.-CONSIDERANT: Pel que fa al delictes subjacent d'estafa qualificada com a base del blanqueig de diners, que la resolució apel·lada en el seu considerant primer detalla àmpliament, l'activitat criminal subjacent portada a terme pel processat, precisant que F.S.S. fou condemnat al Estats Units puix entre els anys 1998 i 2008, a través de l'empresa xxx, es dedicava a la venda de preparats de tomàquets per l'industria alimentària, falsificava els documents de control i anàlisis amb la finalitat de vendre productes adulterats, caducats o amb un grau de podrit més alt del permès a la normativa federal, pagant per a tal efecte suborns als directors de compres dels seus principals clients amb quantitats superiors a 150.000€ per cap, causant així un perjudici de milions de dòlars a les empreses clients de la seva societat. Per aquest fets F.S.S. fou condemnat per Sentència de 12-02-2013 en la causa número 2:10-CR-61 LKK dictada pel Tribunal del Districte dels EUA (Districte Est de Califòrnia) per haver dirigit una empresa mitjançant una pauta de crim organitzat i tarifació, amb falsificació de dades, certificats i abonaments de suborns a persones físiques i jurídiques, elements de fet que conformen en l'ordenament jurídic andorrà, el tipus agreujat d'associació il·lícita, tipificat a l'article 359 del Codi Penal (quin és també subjacent del blanqueig de diners en tenir una pena imposable de fins a 4 anys de presó).

Aquest fets foren a més, acceptats per l'acusat en el marc de l'acord d'admissió de culpabilitat signat pel mateix en data 23 de març del 2012.

Convé d'altra part, observar que l'existència de l'activitat criminal de l'activitat subjacent segons una constant jurisprudència, no requereix, per ser establerta una sentència condemnatòria, sinó l'existència d'elements indiciaris o prova directa.

Tenint en compte els elements documentals obrant en autes, esdevé provat que existí per part de F.S.S. un engany suficient a introduir al mercat productes derivats del tomàquet, fent creure gràcies a documentació i anàlisis falsificats, que eren aptes pel consum i complien amb la norma sanitària, produint-los-hi un perjudici evident. Es donen per tant, tots els elements que configuren el delictes d'estafa, i en el cas d'autes, d'estafa qualificada, tenint en compte l'important valor del perjudici sofert per les empreses compradores.

El recurrent sosté que no es troba demostrada l'existència d'un perjudici superior a 6.000€ i que per tant, no es compleixen els requisits de l'article 209 c) del Codi Penal, essent els fets constitutius del delictes d'estafa previst a l'article 208 i que preveu una pena mínima de 3 mesos. Convé en primer lloc, observar que la totalitat de les maniobres fraudulentas descrites en la Sentència i especialment el pagament de suborns de més de 150.000€ a diverses persones, no permeten considerar com a versemblant un perjudici inferior a 6.000€.

De la documentació aportada per l'avui recurrent, se'n desprèn (F2024) que les accions civils contra xxx i F.S.S. van quedar pendents a causa d'una declaració fallida en curs en el Tribunal de fallides i que, a l'abril de 2015 els membres del grup van començar a percebre parts prorratejades de la distribució dels fons, aquestes circumstàncies poden explicar l'absència de condemna per la jurisdicció civil de F.S.S., a indemnitzar les víctimes.

III.- CONSIDERANT: Pel que fa al delictes de blanqueig de diners, que la resolució objecte de recurs descriu de manera extensa i precisa l'activitat financera o socioeconòmica desenvolupada per F.S.S., personalment o mitjançant terceres persones, amb ànim d'ocultar una part dels guanys de xxx des de l'any 2003 al 2008, fruits de l'activitat il·lícita ans descrita, ja sigui directa o indirecta.

Efectivament la resolució exposa, com el condemnat S. ingressà 3.199.374 \$ USA al seu compte personal a Estats Units, per després lliurar-los mitjançant xec a través del compte del seu comptable C.S.C. que mantenia a Mechanics Bank, i d'aquí transferir-los al compte de xxx de la mateixa entitat financera per a ésser finalment traspassats al compte de la societat xxx al VOLKSBANK de Liechtenstein quan l'import ja era de 3.750.000 \$ USA.

Que la pròpia resolució posa de relleu l'objecte indeterminat de la societat xxx, així com que figura com a director de la mateixa el condemnat S., estant sotmesa aquesta al dret de l'Illa de Nevis i havent estat constituïda en data 23/06/2009 per xxx, xxx, que era alhora un trust de les Illes Cook, el que comporta evidentment tota una sèrie d'interposicions en quant a la titularitat i representació de fórmules d'ocultació, per a la preparació de l'opacitat en les transaccions i dels propis titulars o persones que, com a últimes beneficiàries, es veurien afavorides pels moviments financers, intentant-se desvincular els fons d'origen delictius dels novament introduïts als mercats financers lícits.

En aquest sentit, cal destacar que seguidament el condemnat S. es desplaçà al Principat, on el 30/12/2009 obrí un compte bancari personal a l'entitat Crèdit Andorrà, ingressant 2.000 euros en efectiu i on en data 12/01/2010 rebé una transferència de 3.249.968 \$ USA provinent del compte bancari que la societat xxx tenia al Volksbank de Liechtenstein.

Igualment la resolució objecte d'apel·lació exposa com durant els primers dies de febrer de 2010, el condemnat S. es desplaçà al Principat ordenant un canvi de divisa del seu compte de Crèdit Andorrà i la signatura d'un contracte d'arres per la compravenda d'un habitatge a una constructora andorrana a qui, en data 03/02/2010 realitzà una transferència de la suma de 47.500 euros, produint-se en conseqüència actes d'ocultació i transformació del producte o benefici de l'activitat criminal, elements aquests que han estat degudament acreditats, no únicament per la documental incorporada en autes, sinó ensems per les testificals portades a terme a la data del judici oral pels Srs. C.N.A.P. i J.A.H., com a responsables respectivament de xxx, i la immobiliària xxx; així com pel gestor principal del condemnat S. a l'entitat bancària Crèdit Andorrà, el Sr. X.B.G.

Tanmateix, a major abundament, en el punt 4 del considerant primer de la resolució apel·lada, continua exposant com el dia 04/02/2010 el condemnat S. fou detingut als Estats Units i en data 12/02/2010 contactaren amb l'entitat Crèdit Andorrà els Srs. C.S.C. i S.P.G., ambdós del despatx professional xxx, intentant portar a terme una transferència de la totalitat del ròssec del compte personal del condemnat S., tot manifestant disposar de poder de representació d'aquest, a favor d'un compte de CITY BANK del quin era titular la societat xxx i sense informar a l'entitat bancària de la detenció ocorreguda a Estats Units del

condemnat S., ni aportar la documentació complementària que l'entitat bancària havia sol·licitat en les visites precedents, a fi de justificar documentalment l'origen dels fons que el condemnat S. volia dipositar i diposità al banc andorrà mitjançant la transferència des de Liechtenstein per import de 3.249.968 USD, circumstància aquesta ensems exposada a la data del judici oral pel testimoni del gestor bancari B.

Igualment, resta com a inversemblant l'exposició o versió facilitada pel condemnat S. en relació amb l'origen dels diners i la seva provenença dels xecs emesos pel tresor americà en concepte de retorn d'impostos, tota vegada que d'una banda, tal i com reconeix la seva representació lletrada, no únicament en el recurs formulat, sinó ensems a la data del judici oral, no es pot donar cap tipus d'explicació de perquè la suma ingressada al banc andorrà superaria l'import dels xecs percebuts del Tresor Nord-Americà, i d'altra banda, per quan amb la pròpia documental aportada per l'anterior representació lletrada del condemnat S., hi hauria almenys un pagament d'1.000.000 USD rebut com a liquidació de prestacions contractuals de xxx, ço que fa necessàriament considerar com a inversemblants les seves explicacions, i com a únicament determinants la provenença o origen dels fons en l'activitat criminal prèvia acreditada.

A més, s'ha d'observar que el propi processat S. en l'acord de culpabilitat signat amb les autoritats nord-americanes el dia 24-03-2012, ha acceptat de manera expressa pels fets mencionats el comís dels fons ingressats a Volksbank de Liechtenstein i al Crèdit Andorra, sobre la base que els mateixos tindrien una relació directa o indirecta amb els delictes comesos. Així resulta també de la resolució ferma de confiscació dictada el dia 13-06-2014 pel mateix Tribunal de Districte dels Estats Units.

En fi, es pot preguntar per quina raó, si fos l'origen dels diners un retorn d'impostos efectuat pel tresor americà, mai ha justificat F.S.S. dit origen, no obstant les demandes formulades per l'entitat bancària Crèdit Andorrà d'aportar en les seves properes visites, i després de l'obertura del compte número xxx, la documentació complementària interessada i els documents justificatius de l'origen dels fons. La manca de cap tipus de justificació respecte de la transparència dels 3.249.968 \$, tot i insistir-hi tant per e-mail com en les visites realitzades, junts als intents a mitjans de febrer, dels Srs. C. i G. que es presentaren com a apoderats de F.S.S. de mobilitzar els diners del compte quan el banc no tenia coneixement de la detenció de F.S.S. als Estat Units, fou el que motiva que el Crèdit Andorrà presentés el dia 25-02-2010 una declaració de sospita davant de la Unitat de Prevenció del Blanqueig del Principat.

Finalment, en la pericial practicada a la vista oral per l'oficial del Servei de Policia amb número PO131, s'explica de forma detallada que de la documentació analitzada no queda acreditat l'origen dels diners, essent un clar indicatiu de compte

pont, actuació pròpia de l'activitat de blanqueig de diners, el fet d'ingressar uns diners i al cap de poc temps transferir-los o retirar-los, tal com ha succeït en el present cas.

En aquestes condicions s'ha de considerar que la Sentència condemnatòria es fonamenta en un conjunt d'indícis inequívocs i plenament provats, dels elements del tipus de l'article 409 del Codi Penal.

IV.- CONSIDERANT: que la pena imposada és adaptada a la gravetat dels fets i les circumstàncies personals del processat, així com a la durada en la tramitació de la causa, que el comís acordat de tots els béns, fons i actius i beneficis eventuais resultant del compte número xxx, és conforme a les disposicions de l'article 411 i 70 del Codi Penal.

V.- CONSIDERANT: que procedeix desestimar el recurs i condemnar el recurrent al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

Vistos la Constitució, el Codi penal, el Codi de procediment penal, la jurisprudència aplicable, i altres fonts del dret del Principat d'Andorra, els magistrats de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDIM

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

1.- DESESTIMAR el recurs interposat per la representació lletrada de F.S.S. contra la Sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 30 de març de 2022.

2.- CONFIRMAR la resolució objecte de recurs.

3- Condemnar el recurrent al pagament de les despeses processals d'aquesta apel·lació.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.